

Naročnina

znaša letno 30 Din, polletno 15 Din,
— za inozemstvo letno 60 Din.

Posamezna številka 1 Din.

UREDNIŠTVO — UPRAVA:
pri g. Jos. Benko v M. Soboti
telefon številka 8.

Štev. rač. poštne hran. 12.549

Izhaja vsako nedeljo.

MURSKA
KRAJINA

Tednik za gospodarstvo, prosveto in politiko

Cena oglasov

Na oglasni strani: cela stran 800
Din, pol strani 400 Din. — Cena
malim oglasom do 30 besed 15 Din,
vsaka beseda več 1 Din. — Med
tekstom vsaki oglas 15%, dražji.
Pri večkratnem oglaševanju popustUREDNIŠTVO in UPRAVA
v Murski Soboti.

Rokopisi se ne vračajo.

IV. LETO

Murska Sobota, 26. decembra 1937.

ŠTEV. 52.

... IN MIR LJUDEM NA ZEMLJI.

Sredi dela in skrbi, sredi sivine vsakdanjega življenja so zopet prišli prazniki, ki nosijo s seboj skrito silo, da se dotipajo do človeških src, jih raznežijo, da so dovzetna za dobro besedo, ki so se jih mogoče vse leto branili. Beseda vstaja dobra in blaga, odpuščajoča in ljubezni polna. Ob njej pa se rodi želja, da bi si povedali drug drugemu kaj lepega in dobrega: sosed sosedu, narod narodu. V tem je skrivnost božičnih praznikov, ko si človek ne zaželi le notranjega miru, ampak mir tudi izven sebe, v družini, med sosedi, med narodom, v državi, na vsem svetu. „Mir ljudem na zemlji . . .“ to je osnova, saj z njim bo navrženo vse drugo. To bo najlepše kar bodo mogli povedati človeškim srcem božični zvonovi, ki se bodo razmajali v tisočernih cerkvah in bo njih klic in opomin, njih prošnja in molitev splavala skozi noč in meglo, čez hrib in doline, preko razsvetljenih mest in mrkih fabriških dimnikov, mimo siromašnih barak in razkošnih palač, nad tihimi vasmi in spečimi njivami. Nič večjega ne morejo povedati srcem, kajti naša doba je mračna in mir je postal v Evropi žgoče jedro vseh vprašanj, vseh nad, vseh pričakovanj in bojazni.

Življenje pa je trdo, neizprosno in si siloma utira pot preko naših želj. Še je v nas živa bolelost iz preteklih dni. Leta nam niso mogla zaceliti rane, ki jih je zaskala človeštvu svetovna vojna. Kost naših bratov in očetov še niso strohnele okrog Doberdoba, Soče in Pijave. Leseni križi še niso razpadli nad zapuščenimi grobovi v Karpatah. Sedem milijon žrtev, ki so dotrpeli na bojiščih in v bolnišnicah, še ni pozabljenih. Bridkost zadnjega slovesa še vedno napolnjuje oči s solzami. Ob spominu na vse to, vstaja v nas še večja želja po miru, ker le ta nas bo obvaril, da bi morali ponovno nastopiti težko pot na Kalvarijo . . . Nešteto milijonov ljudi je preželo z enakimi željami po miru, prevzetih od hrepenenja, da se po tolikih izkušnjah in trpljenju ustvari srečno, zadovoljno, v najlepši skladnosti se izpolnjujoče občestvo držav in narodov.

Mesto vsega tega pa zopet grmijo topovi, regljajo strojnice in v dežju sikajočih granat se zvijajo v smrtnih krčih pred trenutkom še živa in z mladostnimi sanjami prežeta človeška telesa. V času, ko se bo po vsem krščanskem svetu pelo veselo oznanilo, da se je rodil Zveličar, ki prinaša človeštvu mir, se bodo v sončni Španiji dimile koče, ki so jih zažgala najstrahovitejša iztrebljevalna orodja sodobne tehnike, bodo umirali zapuščeni ranjenci in bodo v obupni žalosti za padlimi možmi in očeti vile roke žene in

ki so se za večno zrušili na braniku domovine. Tudi tamkaj trgajo sikajoče bombe nedolžne starčke, žene in otroke. V hrumu besnečih bitk, se krik tisočernih nedolžnih žrtev po miru izgubi in njih prošnja je glas slabotnega otroka, ki ga je vihar zalotil daleč od domačije. Blagovest božičnih zvonov ne bo prodrla do njih, ki so žejni človeške krvi in ki jim je ukazano, da razrušijo to kar so pridne človeške roke ustvarile desetletja in stoletja.

Ob teh žalostnih dogodkih, ki lepijo kakor madež na človeštvu,

otroci — in potem se bo zopet nadaljevala bojna vihra, brat proti bratu bo planil še z večjo srditostjo, še z večjim sovraštvom. Tisti pa, ki so povzročili ta pokolj, se niso dali odvrniti od tega koraka, kljub temu, ko so se dobro zavedali, da je tako usodopoln — saj je prav malo manjkalo, da ni zanetil krvavi plamen ves svet od enega konca do drugega.

In na Daljnem vzhodu? Tudi tamkaj je zapela nenasitna smrt svojo visoko pesem. Tla, še včeraj svobodne kitajske zemlje, so oškropljena s krvjo svojih sinov,

se v neki čudni bojazni zmislimo lastnega doma, ki je za slehernega izmed nas največja dobrina, ki nam je bila naklonjena za ceno ljubezni in žrtvovanja. Hvala Bogu, strah ni upravičen. Meje naše države so jeklene, kdor se bi jih hotel lotiti, bi si zdobil zobe ob njih. A tudi naša zunanja politika je v preteklosti hodila ona pota, ki nam je ustvarila dom, v katerem se čutimo varni. „Mir s sosedi“, to je bilo geslo, katero je visoko dvignil naš zunanji minister in predsednik vlade dr. M. Stojadinović. Še v zadnjih dneh smo čitali o njegovem obisku v

Vsem

naročnikom in čitateljem, inserentom in
sotrudnikom iz srca
želi vesele in srečne

božične praznike

MURSKA KRAJINA.

Rimu, kjer se je ponovno potrdila prijateljska pogodba med Italijo in Jugoslavijo. S tem se je odstranila nevarna žerjavica z jadranskih obal, ki je tolikokrat grozila, da se razplamti v požar, ki bi postal življensko nevaren za vso Evropo. Ta zavest odstranitve nevarnosti, ki je baš v zadnjih dneh našlo ponovno zatrdilo, je naše najlepše darilo za praznike miru, ki nam ga je poklonil naš zunanji minister g. dr. Stojadinović.

In v notranjosti države? Ali nam je potrebna pesem božična, oznanilo miru med brati, klic po ljubezni in medsebojnem spoštovanju, poziv k strpnosti in zavest, da ima brat po krvi in jeziku tudi svoje pravice? Da, pesem božična nam je potrebna! Potrebna nam je, da se zavedamo, da je v našem svobodnem domu prostor za tri brate, ki imajo vsi iste pravice in iste dolžnosti. Potrebna nam je, da nam vsadi v srca spoznanje, da je nesložnost pot v prepad. Potrebna nam je, da že slednjič spoznamo, da prepir v hiši zamegljuje pota v prihodnost, od katere sleherni izmed nas čaka, da nam nasuje lepših in bogatejših dni od sedanjih. Božična blagovest pa je potrebna tudi nam, ki se vsaki dan srečujemo, ki nam teče življenje skupno v isti strugi, potrebna je nam, ki se srečamo ob križopotih in ovinkih, da si že slednjič povemo odkrito besedo, da si pogledamo drug drugemu v oči, kakor je to navada med brati. Pozabimo na besede, v katere smo hoteli zaviti naše skrite misli, slecimo plašč sebičnosti in zravnajmo hrbtenice, ki so se čez noč usločile. Ko bomo vsi enaki, bodo padle ob naših stezah ovire, ki so nas ločile in skupno se bomo lotili dela v dobrobit nas vseh, ki smo ga pustili zanemarjenega dolga leta, ko smo smatrali za večjo potrebo, da rešimo naše malenkostne račune.

Sebičnost, strah, boj in zmago močnejšega nad slabim poznajo tudi živali. Od njih pa nas mora ločiti plemenito stremljenje po višjem kot je človek sam, kar je izven časa, kar je večno. Večen nemir mora človeka voditi k spoznanju resnice, ker le ta spreminja prirojeno sebičnost v ljubezen do bližnjega, v ljubezen za narod, za človeštvo. V tem delu dobi človeško življenje svojo vrednost in

svoj smisel. Mir in ljubezen sta dve sili, ki pospešujeta duhovno rast človeka in daje njegovemu delu največjo vrednoto.

A obe načeli sta v naših dneh razkrojeni in oskrunjeni, zato ne moremo ničesar drugega želeli človeštvu in tudi sebi kakor to, kar je bilo oznanjeno v sveti noči nad betlehemskim hlevčkom:

„... mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje!“

POLITIKA

Grški kralj Jurij II. se je na potu iz tujine v Atene ustavil v naši prestolnici. Na postaji ga je poleg drugih odličnikov sprejel tudi Nj. Vis. knez namestnik Pavle.

Na seji finančnega odbora so bili izneseni, poleg drugih, še sledeči predlogi: Davčne uprave naj dobé navodila, da naj do nadaljnjega prenehajo s prisilnim izterjavam anuitet za Priviligirani agrarni banki oddane kmečke dolgove. Davka na poslovni promet naj se oproste ljudje, ki so primorani klati živino zaradi nesreče. Prisilno izterjavanje se ne sme vršiti na gospodarsko škodo davkoplačevalca. Seveda so to samo še predlogi, do uresničenja pa je še daleč.

Francoski zunanji minister je v preteklem tednu obiskal našo prestolnico, o čemer smo že poročali ter povdarili važnost političnih razgovor, ki so bili ob tej priliki med francoskim državnikom in našim zunanjim ministrom. Iz Beograda je minister Delbos odpotoval v Prago, kjer ga je češkoslovaški narod sprejel z velikim uavdušenjem. K obema obiskoma piše neki romunski list sledeče o naši zunanji politiki: Jugoslavija ni bila po svetovni vojni nikoli bliže Franciji kakor danes. O tem se je Delbos (franc. zun. min.) lahko prepričal. Italija danes prevedeva, da more imeti v Mali antanti najboljšega naravnega zaveznika. S tega stališča so interesi Italije popolnoma v skladu s francoskimi interesi. Takšna je politika zahodnih držav v Evropi. Francija in njeni zavezniki v Mali antanti imajo globoko zaupanje v politiko jugoslovanske vlade.“

Minister Novaković je na neki konferenci v svojem govoru omenil, da bo vlada v kratkem načela vprašanje o samoupravah. Povdaril je, da postane to vprašanje osrednja točka bodočega dela vlade dr. Stojadinovića.

Jugoslovanski-italijanski gospodarski odbor se bo baje v kratkem sestel v Beogradu. Razpravljali bodo o nreditvi pomorskega prometa med obema državama in kako naj bi se spravil v sklad trgovinski promet med Italijo na eni, ter Jugoslavijo, Avstrijo in Madžarsko na drugi strani. Poživitve medsebojne trgovine je mišljen v tem, da bi naša država uvažala iz Italije nekatere južne kmečke pridelke, predvsem razne surovine kakor žveplo pa tudi industrijske izdelke, kakor avtomobile in kovinaste izdelke. Za protiuslugo pa bi Italija kupila več našega blaga.

V Novem mestu je bila razprava proti Franc Bulcu iz Mirne in še proti dvema drugim, ki jih je pravno pravnikištvo obtožilo, češ da so pripravljali na bana dravske banovine Dr. Natlačena atentat z dinamitom. Po dolgotrajni razpravi so bili vsi trije obdolženci oproščeni.

Občinske volitve v 16 slovenskih občinah so se vršile v eni izmed zadnjih nedelj. Volitve so bile razpisane radi tega, predvsem radi prekomasacij v nekaterih občinah pa je potekla tudi poslovna doba. V večini občinah so bile postavljene samo liste JRZ. Opozicija je nastopila le v petih občinah. V 15 občinah je zmagala JRZ, v Gorenjem Logatcu pa so propadli.

Večja skupina ameriških poslancev predlaga, da bi se spremenila ameriška ustava. V ustavo naj bi se vtaknil člen, da sme Amerika napovedati vojno le tedaj, če se na javnem glasovanju večina ljudi izreče za to.

Na španskem bojišču vlada že nekaj časa zatišje. Sleherno bojevanje namreč onemogoča snežno vreme in veliko deževje. Ko dež preneha in se za nekaj časa razkade oblaki, edino še letala poskušajo svojo bojno srečo.

Pri zavzetju kitajskega glavnega mesta Nankinga je padlo na kitajski in japonski strani nad 70.000 vojakov. Tako poročajo sami Japonci.

V Rusiji so bile prve volitve pod komunističnim režimom, ki so pa izzvenele tako, da so bile predvsem plebiscit za osebni režim sedanjega diktatorja Josipa Stalina. Kakor pravijo ruska poročila, je znašala volilna udeležba 95% vseh volilnih upravičencev, kar predstavlja v Rusiji rekord. Vseh volilnih lokalov je bilo okoli 130.000. Izvoljeni poslanci so kandidati bloka komunistov in nadstrankarjev. Izmed 1143 izvoljenih poslancev je 855 komunistov in 288 nadstrankarjev. Med poslanci je 184 žensk. Sovjeti pravijo, da so zadnje volitve mejnik v zgodovini Rusije. Bodočnost bo pokazala če je to res!

Med Japonsko in Ameriko je prišlo v zadnjih dneh do nevarne poostritve medsebojnih odnošajev, ker so Japonci brez povoda napadli in potopili neko ameriško ladjo, ki je vozila v kitajskih vodah. Ker so se ponavljali napadi tudi na angleške ladje, sta Amerika in Anglija skupno nastopile prav energično proti Japoncem. To jih je uplašilo, da so se upravičili, dali odškodnino in obljubili, da se v bodoče kaj sličnega ne bo več zgodilo.

Italijanski senat je obravnaval načrt o prijateljskem paktu med Jugoslavijo in Italijo, ki je bil podpisan 25. marca v Beogradu. O zakonskem načrtu je poročal senator Orsi, ki je poudaril, da so bili s tem sporazumom srečno urejeni vsi politični problemi med obema sosedoma na Jadranu. Zahvalil se je tudi italijanskemu zunanjemu ministru, da je znal v sorazmerno tako kratkem času urediti jugoslovanske-italijanske odnošaje in omogočiti s sosedo onstran Jadrana tudi razvoj tesnejših gospodarskih stikov. Senat je načrt zakona sprejel soglasno.

Rusi utrjujejo z vso naglico svojo postojanko na Daljnem vzhodu — Vladivostok. Grade pod zemeljske

utrdb in letališča, ki lahko sprejme 150 letal. Posadka je povečana in šteje sedaj 85 000 mož.

Odnosaji med Francijo in Nemčijo se izboljšujejo. Baš v zadnjih dneh se je mudil v Nemčiji bivši francoski ministrski predsednik in zunanji minister Flandin, kjer je imel z vodilnimi nemškimi državniki važne politične razgovore. Govori se celo o bližnjem srečanju dveh odgovornih francoskih in nemških državnikov.

Poljska vlada bo uvedla vojaško dolžnost za ženske. Vse ženske do 45. leta starosti bodo obvezne za vojno službo. Pomagale bodo pri poročevalstvu, pri zračni obrambi, namočene bodo v bolnišnicah i. t. d.

Pravica je za vse enaka.

Toni iz Ivekovec še kaj takega ni doživel. Vsi sosedje, vsa vas se mu je izneverila in pokazala hrbet. Hvala bogu, da vsaj oni, ki so v težkih časih obiskali posojilnico, niso pozabili, kaj se spodobi.

Nekoč je bilo drugače. Vlekli so bor, kakor je pri nas običaj, če se v vasi v predpustni dobi nihče ne poroči. Velika, našemljena gruča se je zbrala. Kam naj krene? V mesto, seveda! ... Toni je nosil debelo knjigo in kogarkoli so obiskali, za vsakogar je našel primerno „kazen“, ker se je — jasno! — dotični „pregrešil“ po tem in tem paragrafu. In kakor so se stekale vse kazni za ranjkega carja Dušana v carjevo blagajno, tako nekako je uredil tudi „sodnik“ Toni. Nabrani denar je našemljena družba v njegovi gostilni v dobrem razpoloženju zapila. Bilo je veselo in nihče se ni pritoževal, najmanj pa Toni.

Včasih je kdo vprašal, kje je ta ali ona vsota. Toni je privlekel iz predala papirje in čital iz njih na pol srbski na pol slovenski ter končal: skupno toliko in toliko tisoč dinarjev. Plačano. Če kdo ni znal držati jezika in vprašal, zakaj je plačana ista vsota dvakrat, ga je Toni osorno pogledal, potem mu pa na lep način pojasnil: „Prvo je za zadnje tri mesece, a drugo za zadnje četrletje“. Trautman je pa še vedno dodal: „Hát, tak je“. Bilo je spet vse v redu.

Minevali so tedni in meseci. Čudno, Toni je so kmetje nenavadno zasovražili; očitali so mu težke pregrehe. Pripravljali so se na volilno borbo. Nekateri se jih otepajo: „Počkajte, do drugih volitev bom plačal ta prekleti dolg in takrat mu bom v obraz zabrusil, da se za moj glas lahko obriše“.

„Ljudje, mogoče bi počakali. Obljubljene so tajne volitve. Zdaj nam noben vrag ne pomaga! Toni je obrnil plašč po vetru. Trautman tudi ne bo z nami. Take in slične pomisleke so izražali kmetje na večernih sestankih.

Pristopil je mlad visokošolec: „Vaša stvar, prijatelji! Vendar vam svetujem, da ne pustite. Prepričani bodite, da bo zmagala pravica, če ne danes pa jutri. Pravite, da je Toni skušal spraviti Rumiča v ječo, da je moral

Pikica Pišta na boben in potem na „Štajer“. Gostilničarju Skoku, da se je zmešalo, ker je s pravdanjem zabredel v dolgove. Ne čudim se, čemu s strahom izgovarjate Tonijevo ime. Vsakdo se boji sam zase. Tega se lahko sramujete! Ne smete omagati! Z združenimi močmi skušajte dvigniti zastavo pravičnosti, ki bo zmagala prej ali slej.

* * *
„Zmagali smo, zma-a-agali smo!“ vpije Toni. „Čigan, huzdrá! Čárdás!“ Trautman ga je objel in šepnil: „Mogoče zadnjič ...“

Toni je zgrabil kozarec, ga zagnal v steno, da se je razdrobil v kosce in kriknil: „Čárdás! Plešite!“

Klepetulja Treza, ki je imela obilo posla pred volitvami, se je hotela poplačati. Zavlekla je od mize celo staro Ferka. Bila je nepozabna noč! . . .

Zjutraj so našli ljudje Ferka do nezavesti pijanega v nekem jarku. Šalili so se: Ta je najbrž slednjič pil za svojo dušo.

Toni se je sklenil maščevati nad nasprotniki.

Sredstev ni dolgo izbiral. Terjal je dolgove, najsi so bili resnični ali ne. Kazni je izrekal vsevprek. Skoraj je pozabil, da so nad njim višje oblasti. Tožil in ovajal je dan za dnem.

Tako je sam prenesel „bojišča“ pred obličje pravice. Vedno večjo rano mu je zadajalo spoznanje: *Pravica je za vse enaka.*

Pripomba pisca: Toni je že med pokojnimi. Zadnja leta je preživel v bedi. Postal je strasten igralec „ejnundeavanciga“. Pogreba sta se udeležila dva bivša najožja pomagača Križemgled in Trautman. Duhovnika ni bilo.

Brezobvezno bančno poročilo

Cene najvažnejših VALUT

v majhnem blagajniškem prometu:	
Angleški funt sterling 1 kom	Din 232-50
Francoski franki 100 „	„ 156-50
Amerikanski dolar 1 „	„ 46-75
Isti v čeku 1 „	„ 47-25
Kanadijski dolar 1 „	„ 46-50
Italijanska lira	
Češke krone 100 „	„ 150-—
Nizozemski forint 1 „	„ 24-—
Nemška marka v bankovcih 1 kom	9-—
„ „ v srebru 1 „	12-25
Avstrijski šiling v bankovcih 100 „	„ 870-—
„ šil. v srebru in drobiž 1 „	„ 8-50
Magyarški pengő po 100 kom	„ 900-—
Urug. peso 1 „	„ 18-—
Argent. peso 1 „	„ 11-—
Klirinška marka (ček)	13-90—14-10
Tečajni deviz v dnevnikih.	

Službo mladini na Soboškem odru.

Dne 18. in 19. tega meseca so igralci SK Mure kot zaključek prvenstvenih tekmovanj uprizorili veseloigro „Službo mladini“ od znana madžar. pisatelja Fodorja in Lakatoša v prevodu Fr. Totha. Igra sama na sebi je nudila publiki pravi umetniški užitek, kajti igra, ki je vseskozi bila interesantna ni dojeta iz duše velemestnega uradničkega življenja, je slehernega gledalca pritegnila, da se je presledkoma moral vživeti v vsebino igre. Da igra ni bila podana v obliki, kakršni bi sicer morala, je pravgotovo umevno, kajti vsi igralci, ki so se do zadnjega potrudili, so kot začetniki igro z umevanjem predstavili in so takorekoč zaslužili jim izkazan aplavz.

Osebe, ki so nastopale v vlogah, so zadovoljile. Glavna vloga Jurij je bila v večih momentih slabo izvažena tako, da drugi, v manjših vlogah, niso prišli do pravega izraza. Predsednik, ni je igral res z teatrskim duhom, je predstavil tipičnega magnata ni je bil morda edini — ki je gledalcem nudil razumevanje v igro. Ervin, star igralec, ki je že dobro poznan naši publiki, je z svojim šaljivim nastopom žel obilo aplavza in smeha. Tudi ženske vloge so zadovoljile. Da pa vloge niso bile do zadnjega izklesane, je pač vzrok v tem, da je bila vloga posebno Klare v vseh točkah prežeta z ciničnim in ironičnim povdankom o današnjih dneh, kar je pravgotovo delalo težkočo ne samo igralci, temveč tudi nekemu drugemu . . .

Ostale vloge so bile razdeljene med same humoriste, ki so se tokrat res častno odrezali.

Režijo je vodil g. prof. Potokar, ki je spraval na oder to, kar v Soboti pogrešamo. Videlo se je pa tudi, da režirsko ni bilo vse izgotovljeno, kajti pravgotovo se je v igri rabilo nekaj, kar bi dalo delu sloves, kakršno itak uživa na literarnem polju.

Na naslov Progovne sekcije

V ozadju kolodvora v neposredni bližini tovarnega skladišča v M. Soboti, obstoja precej globoka in približno 40 mt. dolga jama, ki je bila v zadnjem času z odvažanjem materiala še povečana. Prostor pred skladiščem je majhen in se vozovi, posebno pa avtomobili na njem zelo težko obračajo, pri čemur se prav lahko pripeti, da se prevržejo v povečano jamo, iz katere ne bi bil mogoč naravni izhod.

Z dnevno povečanim tovarnim prometom je pač nujno potrebno razširiti prostor v ozadju skladišča, ne pa ga z odvozom nasipnine izoževati. Izgleda, da se Progovna sekcija vse premalo zanima za naraščajoči tovarni promet pri nas. Kolodvor je za današnji promet premali. Skladišče za tovor ne odgovarja svojemu namenu. Prostor za skladišče je pretesen. Nujno je potrebno kolodvor povečati in ga spraviti v sklad z naraščajočim prometom. Zlasti je temu primerno urediti skladišče in povečati prostor za skladiščem, predvsem pa zasuti omenjeno jamo, ki je na tem mestu zelo neprikladna, ker ovira promet in je dokaj sposobna za povzročitev nezgod.

Božična in novoletna voščila naših delavcev.

Spodaj navedeni sezonski delavci in delavke želijo svojim staršem, bratom sestram, prijateljem in znancem v rojstnem kraju vesele božične praznike in srečno novo leto. Deloma se tožijo, da so preobremenjeni z delom, da so dostojno proslavili naš državni praznik 1. december. Z enakim voščilom pozdravljajo narodnega poslanca g. Benko Josipa in urednika M. Krajine, ki se jim za voščila in pozdrave zahvaljujejo ter želijo, da bi se srečni povrnili v domovino.

Domiter Viktor iz Krašče, sedaj v Franciji; Kous Karol iz Krašče sedaj v Franciji; Šinko Terezija iz Gor. Slaveči, sedaj v Franciji; Ludvik Pondelek iz Lucove, sedaj v Nemčiji; Felkar Josip iz Lucove, sedaj v Nemčiji; Koltaj Lina iz Ivanovci, sedaj v Nemčiji; Celec Vilma iz Gorice, sedaj v Nemčiji; Veron Kolman in Car Ludvik iz Bodonci, sedaj v Franciji.

Pozdrav iz Novega Sada:

Sukič Gabrijel želi vsem Prekmurcem vesele božične praznike in srečno novo leto.

Delovanje naših orožnikov.

Delovanje naših orožnikov kot varnostnih organov, je bilo v tekočem letu nad vse hvale vredno. Tolpa hudobnežev, ki je ob koncu lanskega leta z raznimi napadi na cestah in domov, tatvinah in prevarah, naše mirno ljudstvo vznemirjala, je bila v kratkem razdobju izsledena. Murskosoboški orožniki so bili tisti, ki so organizirali zasledovanje te tolpe obširno in temeljito in vstrajali toliko časa, dokler jo niso polovili in predali sodnji v kaznovanje.

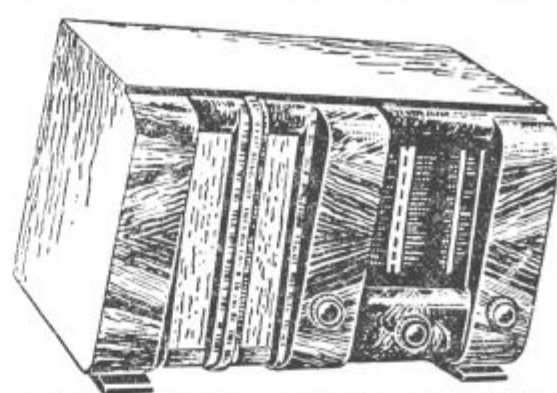
Člani tolpe so bili delamrži in velikokrat že kaznovani cigani, ki so imeli spretno veze z zlobnimi in lahkomiselnimi prebivalci, ki prebivajo v bližini ciganskih naselij. Mnogo truda, spretnosti in znajdljivosti je bilo potrebno za izsleditev te tolpe z posebnim ozirom na dokazilni material, ki so ga orožniki sodnji dostavili.

Izsledeni so bili tudi poedinci, ki so z pogostimi tatvinami koles zelo vznemirjali naše kolesarje. Saj so bile tatvine koles na dnevnem redu, ki so se vršile naravnost predrzno in oblikovale tajno trgovino ukradenih koles ne v Murški Soboti, marveč nekje na Goričkem. Po izsleditvi tatu in povzročitelja kolesnih tatvin, so se naši kolesarji oddahnil in tatvine koles so prenehale.

Pogosti požigi v preteklem letu, zlasti v Martjancih, Moravcih in okolici, so silno vznemirjali naše pridne kmetovalce. Temeljita in vstrajna poizvedba za požigalci, uvedena po orožnikih murskosoboške postaje, je preprečila nadaljevanje pogostih požigov, čeravno ni še natančno dokazano, kdo je bil pravi požigalec.

Poleg vodnika g. Rujesa in komandirjev orožniških postaj Puconci g. Čebaška ter Tišine g. Berginca, je bil glavni iztražitelj poznani, spretni in energičen narednik g. Budja Jaka. Toda ne samo navedenim, marveč vsem orožnikom, ki so vršili zasledenje, je narod za dosežene uspehe hvaležen.

Med cigani imamo tudi take, ki se preživljajo z rednim delom, žive sicer skromno pa vendar v skladu obstoječih predpisov znošno. Vse graje so pa vredni prebivalci, ki odjemljejo od zlobnih, nekaterih ciganov, ukradeno blago, kajti oni so, z ozirom na plemo, še slabši kot cigani.

SED AJ RUPITE POCENI? REKORDNI SUPER ORION 100

4x1 cevni super na izm. tok za tri valovne dolžine — opremljen z najnovejšimi E elektronkami
SAMO Din 2 750 —
na obroke Din 2 885 —

Pred nakupom aparata Vam prav radi predvajamo brezobvezno nad 20 modelov.

ORION - MINERVA - TEFAG - RADIO BELL - SACHSENWERR - STANDARD - SIERA zastopstvo.

Ne forsiramo nobene znamke — dobavimo aparate, ki najbolje odgovarjajo našim odjemalcem. DVOLETNO JAMSTVO ZA VSE OD NAS PRODANE APARATE.

RADIO NEMEC, MURSKA SOBOTA

Vsem svojim odjemalcem in znancem želimo vesele praznike in srečno novo leto.

DOMAČE VESTI

Ob koncu leta.

Današnja številka našega lista je zadnja v tem letu. Dasi izhaja naš list le enkrat na teden, je vendar obravnaval poleg drugih snovi tudi vse važne dogodke našega kraja, pričemer se je morda priletilo, da je bil nekdo pohvaljen, drugi pa kar an. Božič je znamenje odpuščanja in sprave, radičesar prosimo vse, ki morda niso soglašali z obravnavami raznih zadev, da nam oprostite. Tudi v bodoče se bomo trudili obelodaniti vse kar bo koristno za poedince in javnost, radičesar prosimo za naklonjenost in širjenje našega lista.

Murska Sobota:

— **Sestanek gimnazijcev.** Za vse gimnazijce, ne glede na sedanjo stavo, poklic in vero, ki so bili septembra leta 1930 vpisani v seznam gimnazije, se vrši prvi sestanek te vrste 26. dec. 1937 v kavarni Faflik ob 1. popoldne. Pridite vsi!

— **II. Akademski ples** bo v sredo, 5. januarja 1938. ob 20. uri v Sokolskem domu. Jazz-band. Koncertni program. Posebej opozarjamo občinstvo na koncertni program. Nastopil bo med drugimi tudi tenorist ljubljanske opere g. Jean Franci. V naslednji številki našega lista bomo o prireditvi natančneje poročali.

— **Žetev smrti.** Vsled kratke, a mučne bolezni je 15. t. m. v najlepši mladosti za večno preminul trgovski pomočnik Kūhar Štefan. Zapušča vdovo in nepreskrbljenega otroka. Ob veliki udeležbi tovarišev in ostalega naroda se je vršil pokojnikov pogreb 17. t. m. Radi nesoglasja med stanovskimi tovariši je nagrobni govor izostal, kar bi se ne smelo pripetiti. Naj počiva v miru v domači grudi. Preostalim naše sožalje.

— **Ali ga poznate?** Čeh Franc se imenuje in je vsevrstni trgovec v M. Soboti. Poleg trgovine izgleda, da se hoče baviti tudi z mlinarstvom. Kot začetnik v tej obrti, si je postavil mlinško kolo v svoji izložbi, kjer se obrača, dasi počasi, pa vendar. Otrokom je v veliko zabavo. Ogledujejo in občudujejo vrteče kolo. Odrasli pa pravijo, da g. Čeh napreduje in da bo sčasoma konkuriral z domačimi mlinarji.

— **Jarek so očistili.** Uprava občine Kupšinci je na prošnjo nekaterih prebivalcev iz Murške Sobote (marof) in morda tudi vsled kritike v našem listu, takoj pustila očistiti poljski jarek od gostilne g. Šavla v Černelavcih do potoka Črneca. Za to potrebno delo je imel g. župan s svojo občinsko upravo popolno razumevanje, kar je hvale vredno.

— **Zanemarjeno kolodvorsko poslopje.** Ko potujemo po železnici, opazujemo čista in lepo urejena kolodvorska poslopja. Žal, pri nas v Murški Soboti ni tako. Izgleda, da je minulo že precej časa odkar je bilo naše kolodvorsko poslopje pobeljeno, kajti na njem odpada svoječasno pobeljeno apno. Poleg tega raste na strehi, posebno ob roboh strehe, trava kar dokazuje, da se tudi streha ne popravlja. Vse to napravlja na potujoče osebe čuden utis, kar ni ne Progovni sekciji in ne občini v čast. Olepševalno društvo bi moralo posredovati, da se ti nedostatki odpravijo.

DOPISI:

— **Gasilske veselice** se bodo vršile dne 26. decembra 1937 na Tišini, v Radovcih, v Gornji Petrovcih, v Kukeču, Černelavcih in Rankovcih. Predsednik Rankovske čete bo ob tej priliki tudi razdelil svojemu članstvu odlikovanja, z katerim so bili od zajednice odlikovani.

— **Gornja Lendava.** Božičnica ženske podružnice Družbe sv. Cirila in Metoda v Gornji Lendavi, je uspela nadvse pričakovanje. Obisk je bil tako številen, da je bila šolska telovadnica premajhna za vse. Šolarke so igrale ob tej priliki ljubko božično igro. CMD podružnica je obdarovala 62 revnih šolarjev. Ženska podružnica CMD se najtopleje zahvaljuje vsem plemenitim dobrotnikom, ki so pripomogli z delom in s svojimi darovi, da je bilo obdarovanje tako bogato. V zvezi z božičnico CMD podružnice, se je vršila šolska božičnica, za kar sta prispevala Kraljevska banska uprava in krajevni šolski odbor. Tudi pri tej priliki je bilo obdarovanih mnogo učencev.

Za Ravne.

Moji mamici, sestram, svakom sorodnikom, vsem prijateljem in znancem, voščim vesele božične praznike in srečno novo leto!
Š t e f a n.

— **Lovina.** V okolici Murske Sobotice se je zadnjo nedeljo vršila lovina. Padlo je lepo število dolgouhih zajcev, le delež g. Čeha je izostal, ker se lova ni udeležil. Morda se je bal, da bo zopet krščen! Lovci so zgovornega g. Čeha v resnici pogrešali cel dan, posebno pa zvečer ob obravnavi lovskih prestopkov.

— **Aprobacija turistično propagandnih izdaj za Slovenijo.** Tujskoprometna zveza v Mariboru ponovno opozarja vsa tujskoprometna in planinska društva, posamezne postojanke in tujskoprometne obrate na stroge predpise trgovinskega ministrstva in banske uprave, glasom katerih se morajo besedila za vse turistično propagandne izdaje pred natisom predložiti na vpogled tujskoprometni zvezi, na področju bivše Mariborske oblasti torej Tujskoprometni zvezi v Mariboru. Ravnotako se morajo po trije izvodi vseh omenjenih izdaj v posameznih jezikih po izidu vposlati tujskoprometni zvezi. Navedeni predpisi zadevajo tudi vse ostale tujskoprometne interesente, kakor lastnike oziroma zakupnike hotelov, penzionov, večjih gostiln itd., ki izdajajo tujskoprometno propagandne prospekte. Tujskoprometna zveza v Mariboru opozarja na te predpise tudi vsa tiskarniška podjetja.

— **Tišina.** Ali je to mogoče? V zadnjem desetletju so naši prosvetni delavci, trgovci, obrtniki in napredni kmetovalci strmeli po napeljavi telefonske proge do Tišine. Ostalo ljudstvo, ki je pridno in varčno se je radi prevelike obremenitve, tega izogibalo. Končno je uspelo pridobiti za to koristno napravo občinsko upravo in v glavnem tudi ostale občane, nakar se je dostavila potrebna prošnjaja. Poštni

direkciji v Ljubljani, obenem z zahtevano vsoto denarja. Poštna direkcija je prošnji ugodila istočasno z obvestilom, da nemore za enkrat izvršiti napeljave telefona, ker nima žice na razpolago. Upravičeno vprašamo pošto direkcijo, ali je to mogoče? Ako smo dostavili za napeljavo telefona, v katero je všteta tudi žica, potreben denar, potem mislimo, da se žico v to svrhu lahko kupi. Napeljavo telefona nam je nujno potrebna, radičesar prosimo, naj se to na takšen način ne zavlačuje.

— **Razglas.** Po Ministrstvo trgovine in industrije, osrednje uprave za mere in dragocene kovine v Beogradu z dne 26. I. 1937 šte. 430 odobrenega delavnega programa vršilo pregledovanje in žigovanje sodov pri postajah za kontrolo sodov in sicer: v G. Radgoni 10. in 11. januarja, 7. in 8. februarja, 7. in 8. marca 1938; v M. Soboti 12. in 13. januarja, 9. in 10. februarja, 9. in 10. marca 1938; v Ljutomeru 14. in 15. januarja, 11. in 12. februarja, 11. in 12. marca 1938.

— **Predanovci.** Ob prireditvi zadnje igre dne 12. XII. je neki zlikovec neopaženo vlomil v predal mize, v katerega se je vlagala vstopnina. Vsekakor je pa bil razočaran, ker je v predalu našel le 16 dinarjev. Ostali denar je namreč skrbna učiteljica gospodična Zalar Marija pred tem odnesla na varno mesto v njeno stanovanje. Uvedena je preiskava.

— **XIII. Vinski sejem in razstava v Ivanjkovcih se vrši dne 20. januarja 1938.**

— **Serdica.** Nenadna smrt pridne gospodnje. [Kampl Anuška, soproga trgovca z sadjem g. Kampl Karola, je pred dnevi obolela v koleno. Koleno

je zateklo in bolečine so bile čimdalje hujše. Poklicali so zdravnika g. Dr. Waldendorferja iz Neuhasena, ki je g. spo pregledal in naročil, da se jo mora takoj odpeljati v bolnišnico, kar se je 8. t. m. tudi zgodilo. Toda kljub takojšnji zdravniški pomoči in skrbni negi, ni bilo mogoče rešiti življenja. Imela je visoko vročino in zastrupljene krvi, ki se je tako hitro širilo, da je že 10. t. m. ob 5. uri podlegla. Ko je bilo ugotovljeno, da je ozdravljenje nemogoče, je bilo soprogu dovoljeno, da je svojo ženo iz bolnišnice odpeljal domov, kjer je v hudih bolečinah čez tri ure izdihnila svojo blago dušo. Pokojna je bila zvesta soproga, pridna gospodinja in skrbna mati. Zapuščka užaloščenega soproga in 6 letnega sinčka, katerima izražamo naše sožalje, pokojni pa želimo večni mir. Izvanredna velika udeležba naroda na pogrebu je jasno pričala, kako visoko je bila pokojnica čislana. Njen grob je odet z cvetjem in vencem, kar bo v kratkem ovenelo, toda spomin na pokojno bo pa še dolgo, dolgo med nami.

— **Selo.** Zadnja služba božja v preteklem mesecu, ki se je vršila na šoli v Fokovcih, je bila prav dobro obiskana. K temu je pripomoglo izredno ugodno vreme ter napovedano predavanje, ki ga je imel sreski kmet. referent g. ing. Petkovšek. G. referent nam je v razmeroma kratkem času, ki mu je bil na razpolago, podal splošna navodila glede postopanja, ki je potrebno za povzdigo kmetijstva v naših krajih. Predvsem je poudarjal važnost gnojenja s hlevskim in umetnim gnojem. Posebno, ker prvega vedno primanjkuje, in kako si je v takih slučajih odpomoči. Nadalje je govoril o krmljenju prašičev, o njih bolezni ter opozoril na bolezen, ki se je v zadnjem času razpasla pri rogati živini. Kmetovalci se mu za poučno predavanje prav lepo zahvaljujejo.

— **Šalovci.** Naša gasilska četa je dostojno proslavila državni praznik 1. december. Članstvo se je korporativno udeležilo sv. maše v Velikih Dolencih in na to svečane seje pri predsedniku g. Vogel Davidu v Šalovcih. Ob tej priliki je predsednik z primernim nagovorom razdelil našim požarnikom dospelja odlikovanja in pismene pohvale. Končno je orisal pomen državnega praznika tajnik čete g. Županek VIII. Z prav lepimi besedami je čestital odlikovanim tudi predsednik občine g. Žiško Janez. Svečani seji je prisostvovalo veliko število ljudi.

— **Martjanci.** Dan Ujedinjenja smo tudi letos proslavili v največji slogi in prave bratske ljubezni. Predvečer ob 16. uri se je vršila slavnostna seja občinskega odbora o udeležbi celokupnega odbora ter zastopnikov tu kajšnjih korporacij, čet in društev. Ob 18. uri so se zbrali uniformirani ga-

silci k slavnosti Ujedinjenja. Pri tej priliki je predsednik gasilske čete Martjanci izročil kongresno kolajno tovarišu Pintarič Štefanu. Prvega decembra se je ob 8 uri vršila v rim. kat. cerkvi slovesna Božja služba, katere so se udeležila vsa društva, čete in mnogobrojno občinstvo. Po Božji službi se je proslavil praznik Ujedinjenja v nabito polni učilnici osnovne šole najprej od šolske dece, nato prosvetno društvo, organizacija JRZ in končno z začetkom 11. ure je proslavila Sokolska četa, katera proslava je trajala do 12. ure. Vse slavnosti je predsednik s primernimi govori zaključil.

— **Dobrovnik.** Odlikovan je z zlato medaljo za verno službo g. Benkovič Štefan, poštar v Dobrovniku. K zasluženemu odlikovanju g. Benkoviča, ki je obenem podpredsednik občine Dobrovnik, naše iskrene čestitke!

— **Černelavci.** Naša gasilska četa priredi dne 26. dec. t. l. v gostilni gospoda Sočič Ludvika v Černelavcih svojo zimsko veselico, na katero vlijudno vabi cenjeno občinstvo.

— **Beltinci.** Dne 19. decembra je bila v šoli božičnica, h kateri je prispevala podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Beltincih od čistega dobička prireditve „Martinova nedelja“ Din 1071. S tem denarjem je kupila uprava podružnice toplo zimsko perilo za dečke ter tople obleke za deklice. Obdarovanih je bilo 14 dečkov s toplimi srajčkami in spodnjimi hlačkami, 1 deček je dobil celo obleko, eden pa pulover. Deklice je bilo obdarovanih 13 s toplimi oblekami. Vsem, ki so na kateri koli način prispevali, tem potom stotera hvala.

POŠTA:

G. Beer Josip, v Nemčiji. Na Vašo dopisnico odgovarjamo: Pred par meseci je bila od strani naše in nemške države sklenjena pogodba, v kateri je poleg drugega tudi navedeno, da smejo naši sezonski delavci poslati po pošti domov mesečno 40 Mark. Ako se ta določila od strani nemške oblasti ne uvažujejo, potem je ta znak, da še ni pogodba stopila v veljavo. V zadevi Vam nemoremo drugega pojasniti nego to, in kar smo že zadnjič pisali. Pozdravljeni!

SINGER ŠIVALNE STROJE

za vsakovrstno uporabo v najmodernejših opremah, na nožni ali električni pogon Vam nudi **Joško Brumen trgovec** v Murski Soboti.

Zelo ugodno dolgotrajno odplačevanje v mesečnih obrokih. Nadomestni delni razni aparati za posebna fina dela, Singer sukanec itd.

Najlepša Božična darila ter okraski za božično drevo (lastni, sveži specijalni izdelki) se dobijo po niski ceni samo v starižarni **Sidonije Novak, M. Sobota**

Najlepše darilo za Božič in Novo leto je pleteno blago,

sveterji, žemperji, bluzi, šali, gotov gvant za ženske itd. itd.

PREVZEMEM TUDI NAROČILA!

NISIKE CENE!

STROJA PLETILNICA, SEČI LUDVIG-a V MURSKI SOBOTI.

Svojim odjemalcem, prijateljcem in znancem želim prav vesele svetke srečno Novo leto!

Gospodarski drobiž

V Zavodu za pospeševanje zunanje trgovine pripravljajo načrt nove uredbe o izvozu živine. S to novo uredbo naj se jugoslovenski izvoz živine uredi tako, da bodo izvozniki čim bolj obvarovani pred negotovostjo glede prodaje živine v inozemstvu in da se prepreči poplava inozemskih tržišč, kar neugodno vpliva na razvoj cen. Uredba bo posvečala tudi pozornost vprašanju kakovosti živine, ki se izvažava v inozemstvo, in sicer tako, da bo izvožena živina ustrezala zahtevam kupcev na posameznih tržiščih. S to uredbo bo urejeno tudi vprašanje razdelitve kontingentov, ki je doslej med izvozniki povzročalo največ težkoč in nezadovoljstva.

Serum proti parkljevki in slinavki so baje odkrili v Ameriki. Tako namreč poroča neki francoski časopis, ki k temu pristavi, da je poljedelsko ministrstvo v Ecuadorju o gornjem izumu poročalo znanstvenim akademijam v Franciji, Nemčiji, Angliji in Zedinjenim državam. Novo cepivo ščiti živino po cepitvi vsaj leto dni proti imenovanim kužnim nadlegam.

Tobačna postaja v Smederevu, ki je največja taka postaja v vsej državi, je prejela doslej že 900.000 kg tobaka za eksport. Ta postaja je bila šele nedavno dovršena in nameščena je v velikem petnadstropnem poslopju ob Donavi. Ves tobak, ki se prevzame v Smederevu se izvažava v Čehoslovaško, Romunijo, Poljsko in Nemčijo.

MIR LJUDEM

*Nocoj, oj, nocoj,
je praznik miru.
Vsi v mislih smo zbrani
pri Jezuščku.
Kot bratje in sestre,
kot ena družina;
nocoj nas ne loči
nobena daljina.*

NA ZEMLJI...

*Nocoj, oj nocoj,
sovrastva ni več:
srce govori,
ne puška in meč.
En sam skupen dom,
en sam blagoslov
nocoj, oj, nocoj,
nam je hlevček Njegov.*

Utva:

Zdaj je tisti srečni čas...

*Da, zares,
zdaj je tisti srečni čas,
ko se misli otročičev
kakor zlate niti
tkejo do nebes.
A v nebesih Jezušček
na pručici sedi
in kraljuje, prisluskuje,
kaj na zemlji se godi.*

*Legijoni angeljev
okrog njega se vrte,
On pa poveljuje,
ukazuje:
„Tja pojdite,
kjer se zlate niti tko
od zemlje do nebes,
in kjer ni vozla vmes,
tja moj pozdrav nesite!“*

„Sveta noč, blažena noč!...“

Ko bomo v teh praznikih kakor vedno, tolikokrat peli in slišali to pesem je dobro, če vemo, odkod je in kako se je tako zelo razširila. Ta stara pesem, ki nas vedno znova gane in ki je v tako tesni zvezi s prižganimi lučmi, ta pesem se poje danes po vsej zemlji.

Pred leti so bili precej needini glede komponista te pesmi. Danes pa imamo kljub legendam o nastanku te pesmi ohranjen rokopis komponista, ki je svojo pesem poslal 30. decembra 1854 na kraljevski dvor v Berlin in s tem imamo popolno gotovost o njenem nastanku.

Povod za to pesem je bil precej prozaičen. Orgle v javni cerkvi v Oberndorfu so v l. 1816 zaradi vlage v cerkvi odpovedale ravno okrog božiča, tako da bi morala biti polnočnica brez slovesnega orgljanja. Da bi to pomanjkljivost vsaj za silo nadomestil, je tamkajšnji kaplan Jožef Mohr spesnil preprosto božično pesem, ki jo je nesel svojemu prijatelju, učitelju v sosednem Arnsdorfu, kjer je bil učitelj obenem tudi organist. Ta učitelj je bil Franc Ksaver Gruber (rojen 25. novembra 1787 v Unterweissbergu, umrl 7. junija 1863 v Halleinu), ki je še tudi pozneje deloval kot svetni in cerkveni glasbenik. Njega je naprosil Mohr, da bi njegovo pesem uglasbil za dva solo speva poleg zbora in za godbo namesto orgel, ki so bile takrat pokvarjene. Gruber se je hitro spravil na delo in ljubeznivemu besedilu vdihnil tudi življenje v melodiji. Nato je nanovo komponirani tekst hitro nesel prijatelju, tako da so pri tisti polnočnici že prvič peli „Sveta noč, blažena noč“. Mohr je pel tenor in spremljal s kitaro, Gruber bas, zbor pa je ponavljal po zadnji kitici zadnje štiri takte. Tista cerkev danes sicer ne stoji več, stoji pa še hiša pesnika in komponista te pesmi. Ljudje, ki so pobožno poslušali to pesem prvič pri tej polnočnici, si pač niso mislili, da so pri prvem izvajanju pesmi, ki se bo kmalu razširila po vsem svetu. Samo Gruberjevi ženi se zdi, da je to malo slutila, ker

je rekla nazaj grede svojemu možu: „France, tole bodo še peli, ko bova midva že zdavnaj v grobu“.

Kar je Gruberjeva žena le rahlo slutila, se je še v veliko večji meri izpolnilo. Preprosta božična pesem je šla po vsem svetu. Seveda se je pri tem spremenilo besedilo in tudi melodija, toda pesem je bistveno ostala ista.

Pohod te pesmi po svetu se je pričel tako, da je prišel v Oberndorf neki tirolski orglar iz Zillertala, popravljal stare orgle. Orgle je popravil, potem pa vzel s sabo tudi pesmico, ki je na Tirolskem, kjer tako radi pojo, našla prav primerna tla. Odtod se je razširila po dveh sestrah iz Zillertala, ki sta imeli trgovino z rokavicami, v Leipzig, kjer sta obedve sestri, skupaj s svojima bratoma na tamkajšnjem sejmu prepevali to pesem. V Leipzigu je ta pesem vsem zelo ugajala in se odtod razširila po vsej Nemčiji pod naslovom: Narodna pesem iz Zillertala, ali Tirolska narodna pesem, ali Stara tirolska božična pesem. Ko se je razširila po Avstriji in Nemčiji, je prišla tudi čez meje nemškega jezika, na Angleško, na Francosko, in kot „Sveta noč, blažena noč“ na Slovensko. Prevedena je celo v kitajščino in esperanto, pod Himalajo jo pojejo izpreobrnjeni indijski otroci v hindustanskem jeziku, arabski dečki jo pojejo v Sudanu, Indijanci na ekvatorju Južne Amerike, v Afriki pa Kafri. V svetovni vojni so jo peli od Rusije čez Francijo do Anglije, od Severnega morja do Macedonije, podmornicah in na tirolskih in italijanskih Alpah, v strelskem jarku in lazaretu, povsod se je na sveti večer razlegala „Sveta noč, blažena noč“. In tem trpinom je ta pesem prinesla za par trenutkov pred oči del doma, očeta, mater, ženo, družino in v duhu so gledali, kar jim je bilo na zemlji najdražjega.

Če je res, da postanejo pesniki in komponisti slavni šele po smrti, potem velja to gotovo za pesnika in komponista le naše pesmi, za Mohra in Gruberja.

Park v zimskem jutru.

Bilo je v času božičnih počitnic. Oče in sin sta se znašic na enem in istem potu. Oče je šel kot navadno po bližnjici skoz park v urad, sin študent pa na obisk k tovarišu. Solnce, velika zlata krogla je pravkar lezla izza horizonta ter s svojimi dolgimi pramenili objemala vse, kar je mogla doseči. Zima, da ječi zmrznjen sneg pod nogami, toda v lepem zimskem jutru kaj lahko pozabiš na ščipanje mraza.

Ko sta prišla v park, začne nehote zastajati noga študentu, oči pa so nehote iskale slike in sličice, katere so se vedno lepše pokazovale na drevju. Od spomladi do jeseni tako živo pobarvani in cvetoči listavci stoje tukaj le kot oblike v vidu debla vej in vejic. Nikjer nobenih znakov življenja. Vse listje, cvetje in bodoči odrastki so skriti v malih skoro neopaženih popkih in očesih, kjer čakajo tople spomladi, da jih zopet obleče in pokaže ljudem v vsej čudoviti krasoti. Monotone, enotno pobarvane in oblikovane so te slike — pripomni sin.

Molče sta stopala dalje. Glej! „Je pokazal študent z od mraza otrplim kazalcem proti severozapadu na skupino starih smrek“. Svetle do temnozelenene barve so se harmonično spajale z zlatorumenimi snežnimi meglicami, katere so že tu in tam prehajale v lesketajoča pristalna polja. Visoka drevesa z lepo oblikovano krošnjo z dolgimi elastičnimi vejami in z visečimi zelenimi vejicami, vplivajo na revnega zemljana veličastno. Postaja ob njih umetnik, iznajditelj, tehnik, prirodoslovec in drugi, toda kdo izmed njih je mogoč, da jim doda le eno majhno zeleno brezpomembno iglico, katera bi zamogla vršiti isto funkcijo kot ostale.

Tone, ali se še spominjaš onih smrek na Veliki Kopi in onih pod grebeni Karavank? Ali najdeš med tem in onim drevjem kakšno razliko? Da! Če se prav spominjam, so bila tista drevesa skoraj do tal obraščena s krajšimi tanjšimi in gostejšimi vejami, iglice pa so bile še bolj živo zelene pobarvane. Površno sva ugotovila na njih starost osemdeset let. Tako je. Smreka pri nas mnogo hitreje raste, nego v planinah, zato se pa tudi spodnje veje razmeroma hitro posušijo, krošnja postaja širja in redkejša, torej za pogled manj prikupna. Mlada drevesa do gotove starosti se pa tudi pri nas v parku lepo podajo, oddrgeče sin. In odšla sta z odprtimi očmi dalje.

Na levi sta srečala skupino treh neznatnih iglastih drevesc, katera so po svoji zunanji obliki podobna grmovju. Vidi se na njih pečat prošlih let, ko jim je ta ali ona neznana roka potrgala najlepše vejice. Sedaj stoje tu le kot osamele priče, da morejo tukaj uspevati in da so se tudi na njih poigravali solnčni žarki mogoče še lepše kot na visokih sosedah.

Sin je začel obračati vejico, pre-

rezovati iglice, opazovati njih barvo, zmencal je tri med prsti, vohal in slednjič pogledal očeta. No kaj meniš, da bo! Smreka je sigurno in ker je bela, bi ji rekel bela smreka. Ali si bil začutil kakšen poseben vonj, ko si mečkal iglice? Da! Spočetka je bil duh po smoli, pozneje pa je neprijetno zasmrdelo. No uganil si, je pritrtil oče. To je bela smreka. Škoda, da jih ni več v parku, bila bi zopet lepa slika v tem zimskem jutru.

Medtem, ko je oče z zadovoljnostjo motril sinovo zanimanje do prirode, je le ta že pregledoval drugega pohabljenca. Obračal je vejico z dolgimi črtolastimi iglicami, katere so razvrščene v obliki ščetke. Zgoraj so prijetne temnozelenene, spodaj pa ima vsaka dve jasnovidni beli progi. To pa je nordruanova jelka, je trdo in s sigurnostjo govoril sin, da tudi oče ni imel kaj več pristaviti. Občudoval sem jih že v ljubljanskem Tivoliju, kje so radi elegantne vzrasti in prijetne zelenene, oboževane od vseh. Zato jih sadi najrajši poedino.

Kaj pa je to? je sunil oče v neznatni iglasti ermiček kraj pota. Tone je brez obotavljanja jel obračati vejico, ogledovati iglice in popke. Opazil je tudi tukaj oni dve beli progi, toda iglice so bile tudi odzgoraj zamolkno bele in zavite tako, da se že pri pogledu od strani vidijo oni dve značilni progi. Molki! „Neveš kaj“ — se dobrodušno nasmeje očetov že postarani obraz. Pogladi iglice z roko in poskuša vejico stiskati. Poskuša. Iglice so trde elastične ter se po pritisku zopet vračajo v prejšnji položaj. To je srebrenasta jelka in je prenešena iz Severne Amerike. Kako krasno bi bilo veliko, takole nakustrečeno drevo na tem prostoru.

Še in še sta modrovala oče in sin o iglavcih, marsikatero drevo, katero je bilo sicer vse leto z zelenjem zakrito. Posebno se je čudil Tone srednjevelikim drevesom tudi iglavcem le, da so njih zelene vejice obložene z majhnimi različno oblikovanimi plaščicami (luskinami) ter se ploščnato razraščajo. To so tuje in chamaecyparisi, katere pri nas napačno imenujejo tudi ciprese. Nekatero vrste so krasne in pri nas zelo dobro uspevajo.

Iglavec je mnogo najrazličnejših vrst, katere morejo vsaka zase tvoriti drugačno, lepšo, popolnejšo in privlačnejšo sliko. Tudi v zimi se da ustvariti resnoličnost. Že samo eno tako drevo vzgojeno na pravem prostoru, tvori zase mogočno božično drevesce. Oče pogleda proti visokemu paraboloidno oblikovanemu drevesu pred gradom. „Kavkaška smreka“ s kratkimi temnozelenimi iglicami in gosto krošnjo. „Kupi si takšno drevo če ga moreš?“ Zato je treba časa, da vzraste takšna oblika. Oče pogleda na uro. Devet. Z Bogom Tone, moram v urad. Tone pa je še in še razmišljal o čudovitosti Božjega stvarstva, katero skrbi tudi v zimi za lepoto — človeštvu.

Iz delovanja Zdržbe trgovcev

v Murški Soboti.

Zapisnik

sestavljene na širši konferenci vseh trgovcev sreza Murška Sobota.

Če hočemo imeti res napredno trgovino, se moramo priskrbeti tudi za dober naraščaj ali določila odstavka 4. § 193. zakona o obrtih pa določa, da sme imetnik obrta, ki je izvrševal že tri leta samostojno obrt začeti s trgovino, je torej tako vsako učenje brezsmiselno, kajti odst. 3 istega paragrafa določa, da za izvrševanje branjevskih in podobnih malih trgovinskih obrtov ne zahteva posebne usposobljenosti, raditega lahko vsak polnoleten državljani prijavi obrt malega obsega, a po treh letih istega spremeni v trgovino z mešanim blagom, dočim zahteva odstavek 1. istega paragrafa, da mora doprinesiti dokaz usposobljenosti za prijavo trgovine z mešanim blagom, a ta dokaz se doprinese z najmanj dveletno učno dobo, in dveletno zaposlitvijo kot pomočnik, torej skupno 4 leta, ali pa z dovršeno srednjo ali njej enaki odnosno strokovno šole, torej je akademik, ki je dovršil trgovsko akademijo v tem smislu enakovreden onemu, ki se ni izučil ničesar a je izvrševal skozi tri leta branjevsko obrt. Nasprotno pa trgovec nikakor ne more v nobenem času prijaviti nobenega rokodelskega obrta brez dokaza usposobljenosti vlada torej tukaj neenakost, ki je za trgovce zelo nepravilna.

V Murški Soboti sami imamo slučaj, da je neki trgovski pomočnik, ki se je pozneje izučil tudi še pekovske obrti, prijavil tako pekovsko t. j. rokodelsko obrt, a je zaradi tega nastala strašna razburjenost, češ, da se je pripustil k mojsterskemu izpitu izučen trgovski pomočnik, dočim mi trgovci v slučaju, da prijavi obrtnik trgovski obrt, nimamo pravice v nobenem slučaju tega preprečevati.

Mi smo za to, da se naj podeli obrtniku pravica do trgovske obrti, vendar trgovine, ki je sorodna njegovi stroki, t. j. krojačem konfekcijska trgovina, čevljarjem trgovina s čevlji, mizarjem trgovina s pohištvo i. t. d., nikakor pa ne kot doslej brez ozira kakšno obrt obrtnik doslej izvršuje ter ne oziraje se na to, kako trgovsko stroko prijavi za izvrševanje.

Ta določba je ena največjih krivic, zato se mora z novelizacijo obrtnega zakona tako zlorabljanje preprečiti.

§ 137 se mora na vsak način spremeniti, kajti ta paragraf določa, da smejo obrtniki v manjšem obsegu prodajati blago, ki ga sami proizvajajo, ako to blago spada v njih stroko in je postranskega pomena. Mi vsi pa vemo, da se določila tega paragrafa v velikih merah zelo grdo zlorabljajo. Obrtnik si nakupi blago, istega ne predela temveč ga v nepredelanem stanju prodaja, krojači obleke, čevljarji čevljeve, mehaniki pa rezervne dele biciklov, motorjev avtomobilov, v nekaterih krajih pa tudi v Murški Soboti sami imamo slučaje, da je imetniku rokodelskega obrta trgovina glavni, a rokodelska obrt pa le postranski posel, mi se tukaj vprašamo, kaj bi rekli obrtniki, če bi začeli trgovci peči sami kruh, izdelovati sami obleke i. t. d.

Naj velja tukaj geslo za vse enako, trgovec se ne mešaj v rokodelska dela, obrtnik pa ne v trgovska odnosa, v kolikor taka izvršuje mora imeti za to pooblastilo in mora biti od tega obdavčen.

Zahtevamo torej, da se pri noveli-

zaciji obrtnega zakona upošteva tudi ta naša upravičena zahteva in § 137 zakona o obrtih spremeni, da je imetnikom rokodelskih obrti dovoljeno prodajati le lastne izdelke.

Gospod minister Dr. Vrbanič je bil po naših predstavnikih že opozorjen in naprošen do pospešitev spremembe obrtnega zakona in je tem dal tudi obljubo, da bo izdal k § 19 zakona o obrtih eno izvršno uredbo, vendar do danes nimamo niti te uredbe, niti predloga za novelizacijo obrtnega zakona, zato je potrebno, da ta naš klic javno ponavljamo tako dolgo, dokler se ne ugodimo našim upravičenim zahtevam.

Referat je podal v tej zadevi predsednik g. Čeh sam in obrazložil izčrpno in stvarno vse nedostatke Obrtnega zakona, posebno pa še § a 19. in 137. Obenem se izrazijo vsi soglasno z zahtevo, da se sedanji Obrtni zakon novelira po predlogih, katere so stavile Ministrstvu trgovine in industrije vse trgovske Zbornice.

9. Delovni čas v trgovinah.

Radi odsotnosti g. Kohn Šamuela, podpredsednika Zdržbe in trgovca z mešanim blagom v M. Soboti, poda tozadevni referat tudi predsednik g. Čeh kot sledi:

Dne 16. maja 1930. smo dobili prvo naredbo o delovnem času v trgovskih in obrtnih obratovalnicah, ki se naslanja na zakon o Zaščiti delavcev iz leta 1922., dočim je stopil v veljavo dne 9. marca 1932. Zakon o obrtih, kateri določa v § 152. delovni čas v trgovskih in obrtnih obratovalnicah, ter da mora temu paragrafu izdati Minister za trgovino in industrijo glede na potrebe prebivalstva, pridobitnega poslovanja in javnega prometa v sporazumu z Ministrom za socialno politiko in narodno zdravje, po zaslišanju prizadetih zbornic in delavskih zbornic z uredbo za poedine vrste obrtov podrobnejše odredbe o času odpiranja in zapiranja obratovalnic.

Mi take uredbe še do danes nimamo, Kraljevska banska uprava je po prvotno izdani uredbi izdala že dve novi naredbi, a prav v tem času se vršijo pri Kr. banski upravi pogajanja med delodajalskimi in delojemalskimi organizacijami pogajanja o delovnem času v trgovinah.

Zato je prav, da tudi mi s tega mesta podnesemo zahteve o delovnem času v trgovinah v našem kraju, ki se po gospodarskih prilikah gotovo razlikuje od zahtev v drugih krajih naše banovine.

Naš predlog je raditega sledeči:

Vsi trgovski lokali naj bodo ob nedeljah, izvemši velikonočno in binkoštno nedeljo odprti ves dopoldan, kajti dve uri delovnega časa je v trgovinah premalo, saj ima kmet posebno v poletnem času ob nedeljah najlepšo priliko, da si nabavi svoje hišne in gospodarske potrebščine. Da pa ne bodo naši delojemalci radi tega prikrajšani, smo pripravljeni v zameno za zgubo tega časa, da naj bodo trgovine ob praznikih v kolikor jih predvideva zakon o praznikih, zaprte cel dan. V zimskem času se pa ob delavnikih naj uvede delovni čas v trgovinah od pol 8. do pol 13. ure in od 14. do 18. ure, to pa iz razloga, da zvečer po 18. uri v trgovinah ni nobenega prometa, a poraba na kurjavi in razsvetljavi je večja, kot bi pa lahko bil v tem času eventualni zaslužek. Zimski čas se naj računa od 1. oktobra do 31. marca vsakega leta.

Ta predlog stavimo mi sami zato, da hočemo našim delojemalcem dokazati, da smo solidarni z njimi v njih zahtevah po prostem času. Dočim smo za delavnike za vsa podeželja zato, da se tam trgovine od-

pirajo 1 uro prej in zapirajo eno uro kasneje, kot je to bilo dosedaj, zato smo, da ostane delovni čas za vse podeželje za nedelje in praznike isti.

Vsi navzoči se soglasno izrazijo za zahtevo, da se dovoli delovni čas za trgovine ob nedeljah 4 ure predpoldne. Prav posebno pa še, ker je bil tak delovni čas v našem kraju pred veljavnostjo Zakona o zaščiti delavcev iz leta 1922. Obenem smo pa pripravni na popolni počitek na vse ostale praznike, ki so priznani po zakonu o praznikih. Ker se več nihče ni javil k besedi preide nato predsednik k 10 točki dnevnega reda.

KMETIJSTVO

Slinavka in parkljevka

je bila prenešana začetkom septembra na Francosko z nekim transportom afriških ovc. Ta kuga se je naglo razširila po celem Francoskem in od tu v sosedne države Švico, Nemčijo, Belgijo, Nizozemsko in celo na Angleško.

V Nemčiji se navzlic strogim odredbam, ki se tam tudi dobesedno izvajajo, slinavka in parkljevka rapidno širi. Po časopisnih vesteh pa je letos slinavka in parkljevka prav nevarna. Velik odstotek obolele govede pogine nenadoma kot od kapi zadeto in to navadno najboljša plemenska ali že skrmljena živina. V Franciji cenijo po tej kugi povzročeno škodo že na 6 milijard frankov.

Ta živinska kuga pa je že prenešana tudi k nam, po tako čudnem naključju.

Naše oblasti so poduzele energične korake, da se prepreči širjenje te kuge.

Večina jih pa smatra to kugo za nedolžno bolezen, se zanjo ne brigajo, in bodo prišli še le, ko bodo videli veliko škodo, ki jim je napravila.

Da se prepreči razširjenje in s tem silna škoda, ki jo povzroča, je treba da vsak živinorejec to bolezen dobro pozna.

Kaj je pravzaprav slinavka in parkljevka?

To je kužna zelo lahko nalezljiva bolezen, ki napada parkljarje (govedo, ovce, koze, svinje, srne). Na tej bolezni lahko obolijo tudi ljudje, le redkokedaj pa perutnina, še bolj redko pa konji. Pač pa lahko ti, bolezen prenašajo. Dosedaj se je pojavljala ta bolezen pri nas (v Prekmurju pred 14 leti) v blagi lahki obliki. potek sedanji boleznini pa je, kot že omenjeno, zelo nevaren.

Kako se spozna kuga?

Od časa, ko se živina okuži, pa do časa, ko se opazi prve znake bolezni, preteče dva do sedem dni, redko kedaj več.

Obolelo govedo stoji žalostno dobi narseno dlako, noče jesti, dosti pije in slabo preživa. Iz ust se začne cediti slina, ki visi v trahih dostikrat do tal. Ako je obolelo tudi na parkljevki, tedaj stopa okorno, šepa na eno ali več nog in dostikrat stresa zadnje noge. Koža med parkljami in nad njimi je otekla, topla in zelo občutljiva. Za dva ali tri dni se pojavijo v gobcu ploščati mehurji posebno na jeziku, na brezzobnem delu gornje čeljusti, na nebu, na notranji strani ustnic, semtertja tudi na smrčku ali celo na vimenu, ter med parklji in koži na gornjem robu parkelj. Ti mehurji dosežejo velikost lešnika do oreha. Na jeziku so navadno še večji. So podolgovati, ne okrogli. V njih je čista tekočina, ki postane pozneje motna, slinjenje je še hujše, mehurji popokajo in na njih mestu ostanejo rudeče bo-

leče rane. Dostikrat že ti mehurji popokajo, predno se jih opazi, najdejo se le še ranice. Vsled bolečin in ker živinče nemore jesti, govedo jako shujša, nima mleka ali pa je to žuto sluzavo in grenko.

Na gobcu rane poprej zacelijo, kot na nogah. Na nogah pride dostikrat do gnojnega vnetja, ki lahko traja tudi mesece. Ako se teleta hitro ne odstavi in ga potem krmi s kuhanim mlekom, kmalu pogine, breje krave rade zmečejo. Pri nevarni obliki slinavke in parkljevke crkava tudi odrasla goved zadeta od kapi (mehurji na srcu).

Pri svinjah se pokažejo belkasti dostikrat prav veliki mehurji na smrčku in na ustnicah, največkrat pa se pojavijo ti samo na parkljih, torej dobijo svinje največkrat samo parkljevko. Parkljevka je pri njih zelo boleča, navadno nemorejo hoditi, jejo ležečki na podvitih nogah. Dostikrat odpade bolanim svinjam roženina s parkljev, tako, da postanejo bose, radi česar se jih mora zaklati, da ne bi preveč shujšale. Pri nevarni obliki te bolezni počka dosti prascev, pa tudi odraslih svinj.

Perutnina dobi mehurje na grebenu, jeziku, na nogah in na koži med prstami.

Bolezen traja 7 - 14 dni.

Tudi blaga oblika kuge napravi več škode, kot kaka druga bolezen. Pri tej obliki poginejo navadno teleta in prasci, ki sesajo. Živina pa silno shujša, delovne živine se ne more rabiti za delo dostikrat še več mesecev potem, ko je že ozdravila. Breja živina rada zmetava, težko se očisti, ostane jalova, krave molznice zgubijo mleko in po ozdravljenju navadno nimajo več toliko mleka, kot so ga imele pred boleznijo. Dostikrat pa zapusti ta bolezen tudi trajne posledice kot vnetje vimena, vnetje parkljev, motnje pri dihanju, napake na srcu i. t. d.

Kako se kuga raznaša?

Kuživo ali klice slinavke in parkljevke, ki so v bolani živini, se izločujejo in raznašajo s slino, mlekom, blatom, scalino in krvjo. Živina se najlažje okuži skozi usta in to pri neposrednjem dotiku z bolano živino, ali če dobi v usta s slino, mlekom, scalino, blatom ali krvjo od bolane živine namazan predmet. Kadar se pojavi ta kuga v kakem kraju, vsakokrat je prenešana s takega kraja, kjer je ta že razširjena. Najhitreje se raznosi s dotikom zdrave živine z bolano na pašniku, napajališču, sejmišču in od tu se kakor ogenj hitro razširi na vse in tudi najodalnejše kraje, kamor se je živina s sejmišča odgnala. Zelo nevarne za širjenje kuge so tudi gostilniški hlevi. Raznaša se z železnimi vagoni, mlekom, kožami, volno, senom, slamo, gnojem i. t. d. Tudi živinski prepupčevalci, rezarji, berači in cigani dosti pripomorejo k hitrejšemu širjenju te kuge.

Razširjajo jo tudi psi, mačke i perutnina. Zelo nevarna za razširjenje je tudi divjačina, ki tudi sama oboli na tej bolezni.

Kako se lahko prepreči širjenje te kuge?

Pa če tudi je slinavka in parkljevka zelo nalezljiva in se silno hitro širi, vendar se lahko prepreči, da se ne prenese te kuge v posamezne hleve, vasi ali občine. Paziti je treba, da zdrava živina ne pride v dotik z sumljivo. Zato se nesme v času, kadar vlada slinavka in parkljevka, dokupovati živine ali perutnine. Če pa se le mora kupiti, naj postavi dokupljeno živino — pa če je tudi iz neokužene kraja — za 14 dni ločeno od domače živine. Hrani jo naj oseba, ki z domačo živino ne pride v dotik.

(Dalje sledi.)

Vesele božične praznike ter srečno in blagoslovljeno novo leto žele
vsem svojim odjemalcem, članom in prijateljem naslednje tvrdke:

ADOLF PREISS

proda TIVAR OBLEKE
in ASTRA ČEVLJE
Murska Sobota.

SOČIČ FRANC
kavarna
Murska Sobota.

HIRSCHL FERID
ravnatelj Kreditne banke d. d.
Murska Sobota.

KUHAR ŠTEFAN
mlinar
Puconci.

CVETIČ JANEZ

TVORNICA PERILA ^{IN} TRGOVINA ^Z MEŠANIM BLAGOM

MURSKA SOBOTA.

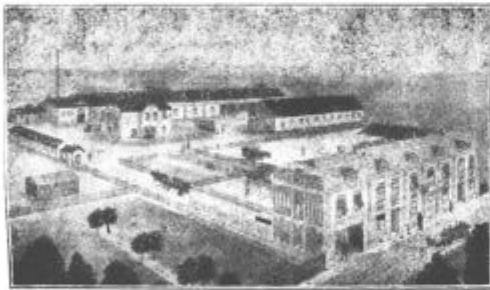
Josip Benko

narodni poslanec
Murska Sobota

Hahn Izidor
trgovina s papirjem in šolskimi
potrebščinami
PREKMURSKA TISKARNA
Murska Sobota.

TOVARNA MESNIH IZDELKOV

IN HLADILNICA

Josip Benko, M. Sobota.

ŠIFTAR LUDVIK

TVORNICA PERILA

MURSKA SOBOTA.

OBČINSKA HRANILNICA
Murska Sobota

VELETRGOVINA

ASCHER B. IN SIN

MURSKA SOBOTA

KREDITNA BANKA D. D.

MURSKA SOBOTA.

vd. JUG MARIJA
kleparstvo
Murska Sobota.

TRAUTMAN HINKO
trgovina z mešanim blagom
Murska Sobota.

BENKO JOSIP
vrvar
Murska Sobota.

BRUMEN JOŠKO
podružnica „Peko“ čevljev
Murska Sobota.

Banfi Josip gostilničar
MURSKA SOBOTA

Kukel Karol krojač
MURSKA SOBOTA

Vukan Geza mesar
MURSKA SOBOTA

LEKARNA Mr. Ph. Dr. Julius de Bölcs Murska Sobota.	Bac Ludvik hotelir Murska Sobota.	Brata Šiftar & Hahn trgovina na veliko in malo Murska Sobota.	Šiftar Pavel mlin in žaga Murska Sobota.
Šafran Rudolf strojno mizarstvo Murska Sobota.	PRODAJALNA BATA poslovodja Fink Martin Murska Sobota.	Čeh Franc trgovina z mešanim blagom Murska Sobota.	GUMILAR K. brivec in damski frizer Murska Sobota.
	ČERNJAVIČ ALEKSANDER Kolodvorska restavracija Murska Sobota.		KUHAR FRANC trgovina z mešanim blagom Murska Sobota.
TON-KINO DITTRICH Murska Sobota.	FRIM L. trg. z železnino in teh. potreb. Murska Sobota.	LONČAR JOŽEF čevljar Murska Sobota.	BRATA BRUMEN trgovina z mešanim blagom Murska Sobota.
HORVAT JOŽEF „Brezalkoholna restavracija“ Murska Sobota.	HAHN ŠAMUEL trgovina z mešanim blagom Murska Sobota.	DOMAJNKO MIROSLAV trgovina z mešanim blagom Murska Sobota.	KEMÉNY MARKO Brezalkoholna restavracija“ in mesnica Murska Sobota.
ŠTIVAN E. tehnična trgovina, radio, gramofoni, pisalni in šivalni stroji, kolesa, motori itd. MURSKA SOBOTA.	Prekmurska banka d. d. Murska Sobota		Faflik Alojz hotelir in kavarnar „Krona“ Murska Sobota.
			KOHN SAMUEL veletgovina Murska Sobota.
BAGARI JOSIP trgovec z perutnino in jajci	Cör Ana trgovina z usnjem, Murska Sobota.		HEIMER EUGEN in ARNOLD železnina in trgovina z mešanim blagom Murska Sobota.

PUCONSKA PARNA OPEKARNA

Priporoča svoje prvovrstne
opekarniške izdelke.

Vsem odjemalcem želi srečno novo leto!

Ne odvržite pregorene žarnice!

**To pomeni
za Vas
denar!**

Zamenjamo iste za
nove žarnice
po najnižji ceni!

Dobivajo se pri
DITTRICH GUSTAV-u trgovcu
z galanterijo in železnino
V MURSKI SOBOTI.

Post. št. I 1104/37

Dražbeni oklic

Dne 26. januarja 1938 ob 1/2 9. uri bo pri tem sodišču v sobi št. 18 dražba nepremičnin: cele hiše in šupe, travnikov, njiv, gozdov, vinogradov itd.

Zemljiška knjiga Prosenjakovci 9/60 vl. št. 45, 3/20 vl. št. 121, 1/6 vl. št. 204, 1/12 vl. št. 252, 1/2 vl. št. 294 in 299, 1/6 vl. št. 300, 3/20 vl. št. 399 in 406.

Cenilna vrednost: 10.351.26 Din.

Najmanjši ponudek: 6.900 84 Din.

Pravice, ki bi ne pripuščale dražbe, so priglasiti sodišču najpozneje pred začetkom dražbe, sicer bi se ne mogle uveljaviti glede nepremičnin v škodo dražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče v Murški Soboti
odd. IV., dne 27./11. 1937.

Vsem prijateljem želi vesele
božične praznike in srečno
novo leto 1938 SK MURA

Post. št. I 755/37-6

Dražbeni oklic

Dne 25. januarja 1938 ob 1/2 11 uri bo pri tem sodišču v sobi št. 18 dražba nepremičnin: hiše, njiv, pašnika, travnikov itd.

Zemljiška knjiga: Dolič 3/40 vl. št. 234

Cenilna vrednost: 1254 Din 90 p.

Najmanjši ponudek: 836 Din 75 p.

Pravice, ki bi ne pripuščale dražbe, so priglasiti sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne mogle uveljaviti glede nepremičnin v škodo dražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče v Murški Soboti
odelek IV. dne 2.5/11. 1937.

**Oglašajte
v „Murški Krajini“!**

Prodajam posestvo

obstoječe iz 8 plugov oratje zemlje in travnikov, 4 pluge gozda, nekaj vinograda, z opeko zidana hiša in gospodarsko poslopje. Poizve se na licu mesta v Lončarovcih šte. 3.

S 1. januarjem 1938

se izda 3 sobno stanovanje z kuhinjo in vsemi pritliklinami v KNEZ-ovi hiši na Radgonski cesti. Podrobnejša pojasnila daje g. KEMÉNY MARKO, M. SOBOTA.

Za Božič

znižali smo na ram šivane čevlje „LORD“ — „MARKIZ“ — „Gentleman“
iz 199.— Din na 169.— Din.

BATA, Murska Sobota.